

In vogelvlucht door mijn verleden.

In mijn kindertijd vond ik het heerlijk om met mijn vader mee te gaan naar concerten, waarbij ik het liefst vol trots zijn trompetkoffer tilde. Mijn vader was musicus en hij speelde kornet/trompet bij de toenmalige Johan Willem Frisokapel.

Ik zong mee in het christelijke kinderkoor en ik zong later in het CJE koor van mijn vader in Assen. We hadden vaak hele gesprekken over muziek, beeldende kunst en het geloof.

Na de mbo-opleiding Kinderverzorging/Jeugdverzorging koos ik ervoor om in 1982 naar de Christelijke Academie voor Beeldende kunsten in Kampen te gaan (tegenwoordig Artez in Zwolle).

Op de kunstacademie hield ik me vooral bezig met geluidskunst en de spelende mens (Homo Ludens). Deze werd voor het eerst beschreven door Johan Huizinga in 1938.

Tijdens mijn studie aan de Kunstacademie viel ik enorm af, het werd duidelijk dat Anorexia Nervosa een negatieve invloed kreeg op mijn studie, waardoor ik in mijn examenjaar moest stoppen met mijn studie.

Na mijn ziekenhuisopname probeerde ik weer aan te sterken en kon ik mij in mijn tekeningen goed uiten. Mijn tekeningen vertellen mij veel over mijn verleden en mijn gevoel en ik ervaar, dat ik er kracht uit put.

Ik koop dan een hondje om meer buiten te komen en ik ontmoet daar André.

Ik kan aan het werk bij Philadelphia als invalbegeleidster op een groep met Licht verstandelijk beperkte mensen.

Ondertussen ontwikkel ik mij ook verder als beeldend kunstenaar, ik maak schilderijen, ik teken portretten en ik ontwerp geluidinstallaties. Later voeg ik daar klassiek beeldhouwen en het maken van linsneden aan toe. Ik mag op verschillende plaatsen exposeren en ik verkoop regelmatig mijn werk.

In 1989 trouw ik met André met als bijzondere getuigen onze honden Dino en Silly. In 1990 worden wij de trotse ouders van onze zoon Michael en in 1992 wordt onze dochter Kylie geboren. In 1994 geef ik een lezing aan de ouders van de peuterspeelzaalgenootjes van mijn kinderen met als thema "De kindertekening".

Ik merk dat mijn belangstelling voor kunst steeds verschuift naar het kijken naar kindertekeningen en ontwikkelingspsychologie.

Pas in 2006 na het overlijden van mijn vader krijgt deze belangstelling meer vorm en ontstaat het idee zorg en kunst te combineren. Het begint allemaal met het uit mogen hakken van zijn grafsteen uit marmer, tijdens dit hakken komen er bij mijzelf enorm veel emoties boven en ik kan zo mijn verdriet verwerken.

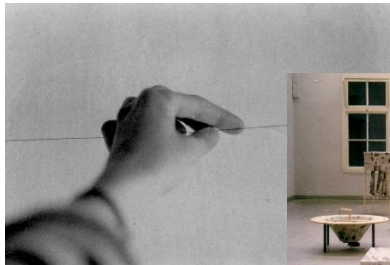
Deze ervaring heb ik gedeeld door het mogelijk te maken voor een ieder die rouw en/of verlies te verwerken heeft. Mensen konden in het atelier van Axis Mundo workshops volgen en werken aan verlies en rouw door het creëren van een urn, troostbeeld of ornament voor een grafsteen.

Ik schreef Axis Mundo op 1 januari 2008 in bij de Kamer van Koophandel.

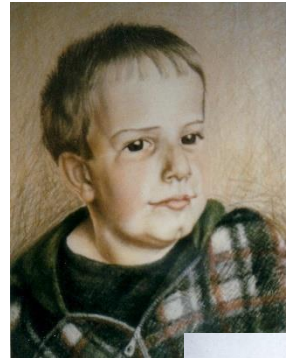
Ik begon mij af te vragen wat het is, dat beeldend werken in steen, brons of met een ander materiaal een zo bijzondere positieve werking had op het functioneren van de mensen. Na een bijzonder voorval schrijf ik mij in 2010 voor de opleiding: Creatieve therapie - beeldend (verkorte route) aan de Stenden Hogeschool te Leeuwarden.

Mijn stages vonden zowel plaats bij GGZ -centraal als bij een lagere school voor speciaal basisonderwijs in Sneek. Met mijn onderzoeksvraag; "Wat is de therapeutische werking waarde van steen, wanneer een kind met een laag zelfbeeld in steen werkt?" heb ik in 2013 af mogen studeren.

Een kleine greep uit mijn beeldend werk als beeldend kunstenaar:

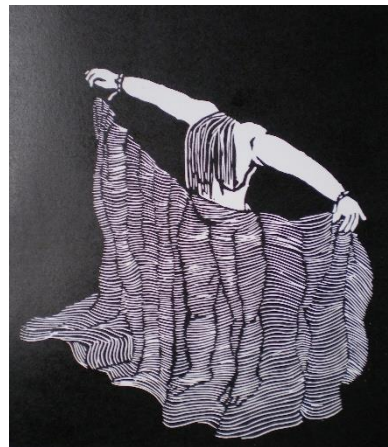
Geluidskunst

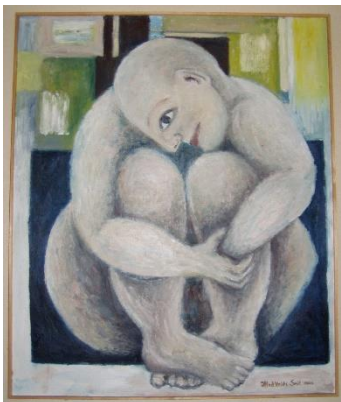
Portretten

Linosneden

Beeldhouwen

Schilderen

